

Деница Минчева
Понесена над чиста
тишина...

Понесена над чиста тишина
разнася се една невинна песен.
Под нея кротко сънена земя
доизживява свойта цветна есен.

А цветовете тук не са лъжа
и няма клони счупени с омраза.
Тук всеки се завръща у дома
и в песен се превръща всяка фраза.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11867>]